

Helg

Twitter
twitter.com/
tronderbladet

Facebook
facebook.com/
tronderbladet

Instagram
#tronderbladet

Tips oss
72 87 83 70

Olivia flyttet fra Alaska til Melhus for å gjøre det hun elsker

Olivia ville kombinere norsk og dans, gjerne på samme breddegrad som hjemstedet i Alaska. Det førte henne til danselinjen på Trøndertun.

7 av 10 bruker levende lys i jula

I en fersk undersøkelse for Tryg Forsikring svarer 68 prosent at de tenker bruke levende lys inne i jula. - Bruk av åpen ild er den største årsaken til dødsbranner, og levende lys utgjør en ekstra risiko i juleti-da, sier kommunikasjonsrådgiver Torbjørn Brandeggen en presse-melding fra forsikringsselskapet. I løpet av de to første ukene i de-seMBER har sju personer omkommet i boligbrann, viser tall fra Direk-toratet for samfunnssikkerhet og beredskap, DSB.

- I jula ønsker vi å gjøre det hyggelig rundt oss med levende lys og fyr på peisen, men bruk av åpen ild er altså den største årsaken til dødsbranner, og de fleste skjer om vinteren, mange i desember. Jula er også en tid med mye besøk, mye innekos, og mye tid på kjøkkenet. Det viktigste er å ha fungerende røykvarslere, samt slukkeutstyr tilgjengelig hvis ulykken er ute. La aldri stearinlys brenne uten opp-syn, og forlat aldri komfyren hvis kjelen er på kok, sier Brandeggen.

- Når du blander teknikk med lidenskap så blir det danse-kunst. Foto: Yvonne Eliassen

Birgitte Kaufmann Olsen og Marit Laupstad Solberg representerer Trøndertuns danselinje, og sier at nivået på deres elever er høyt.Foto: Yvonne Eliassen

Olivia er oppvokst i Alaska, men har alltid følt en tilknytning til Norge, på grunn av sin norske oldemor.Foto: Yvonne Eliassen

DANS YVONNE ELIASSEN

Det ligger sårhet og ensomhet i luften på Trøndertun denne dagen. Ikke på grunn av triste elever eller lærere. Ikke på grunn av dårlig miljø. Sårheten og ensomheten ligger i koreografi, mimikk, innlevelse og dans. Den ligger i gruppa som maler et bilde av å være alene, men sammen, gjennom koreografien «Shelter», utviklet av koreograf Kristine Berget. Når musikken stilner er det tyst i salen, før dansepedagog Marit bryter stillheten.

- Jeg får gåsehud. Se! Så starter de på nytt. Koreografien skal finpusses ned til minste detalj. Midt i gruppa danser en jente uanstrengt med fjærlette steg. Hun heter Olivia Lovrich

og har reist helt fra Alaska til Trøndertun for å gå på folkehøgskole. Når hun ser Trønderbladets journalist møter hun blikket med et smilende og unorsk hei-. Hun drikker litt vann før hun tørker bort svette med håndduken. Så er hun klar for en pauseprat, sammen med linjeleder og dansepedagog Marit Laupstad Solberg, og avdelingsleder og dansepedagog Birgitte Kaufmann Olsen.

- Det ble en pangstart

Olivia er vokst opp med lutefisk til jul, og har en norsk oldemor. Norge har derfor alltid vært en del av identiteten hennes. Etter hvert utviklet en interesse for det norske språket seg, og hun valgte å tilbringe somrene på norsk «summercamp». - På denne sommercampen var det

flere norske ledere og også ledere som har gått på folkehøgskole i Norge. De sa at det var det beste de hadde gjort i livet sitt. Da jeg fullførte High School ett år tidligere enn mine jevnngamle, bestemte jeg meg for å finne noe å gjøre som inneholdt alt jeg holdt på med. Og det var norsk og dans, forteller Olivia.

Hun har drevet med dans siden hun var 3 år, og har i de siste årene trent opptil 30 timer i uken. For henne har dansen vært et fristed, og det å kombinere det norske språket med dans ble en forlokkende tanke. Hun oppsøkte da internett for å finne norske folkehøgskoler med danse-linje.

- Jeg ønsket å være litt nord, og gjerne på samme breddegrad som jeg kommer fra. Trøndertun er vel 2 grader nord fra

der jeg bor i Alaska. Dette synes jeg er veldig kult, for jeg ville gjerne se hvordan ulike steder på samme breddegrad så ut. Slik valgte jeg Trøndertun.

- Hva er forskjellen på de to stedene?
- Språket er jo en stor forskjell. Men utsikten her er eksakt lik den jeg ser ut av vinduet der hjemme. Men bygningene er mer fargerike enn i Alaska.

Snakker nesten flytende norsk
Det er vanskelig å forstå at hun bare har bodd i Norge i noen få måneder. Språket er så godt som flytende, og hun prater på inn og utpust med smittende energi. Læringskurven har visstnok vært bratt.
- Da jeg kom hit så var det vanskelig å forstå hva folk sa, fordi de snakket så fort. Og så var dialektene vanskelig (Forts.) >>

Det ble en pangstart for årets dansekull da de reiste til Polen. Lærerne tror at dette dannet grunnlag for et stort samhold. Foto: Yvonne Eliassen

Forts.> de første ukene da. Kor - hvor, dokker - dere. Men nå har jeg lært det, sier hun og ler.

For Olivia ble oppstarten på Trøndertun fin, og hun sier at hun raskt fant gode venner. Elevene fikk også en noe spesiell start. Etter bare 2 uker reiste den ferske danseklassen til Polen.

- Vi var veldig spente, for vi visste ikke hvilke elever vi fikk da vi takket ja. Det var et EØS-prosjekt der både fly, hotell og alt var betalt. Så det var et eventyr og en gave for oss. Det var en profesjonell danser og komponist som laget koreografien, forteller avdelingsleder Birgitte Kaufmann Olsen.

- Der deltok de på festivaler og på en forestilling. Settingen var profesjonell og det hele var veldig stort. Det ble en pangstart, skyter linjeleder Marit Laupstad Solberg inn.

- Det å være på tur sammen så tidlig gjorde dere nok veldig sammensveiset, sier Birgitte mot Olivia, som nikker til svar.

- Alle var som zombier

Etter en intens start har Olivia nå falt til ro i hverdagens rutiner. Store deler av dagene går med til trening.

- I går trente vi fra kvart over ni og helt frem til middag. Etterpå var det tomt i hodet og alle var som zombier. Men da er det godt å slappe av, sier Olivia.

Opplegget er seriøst, og ambisjonene på vegne av elevene er store. Det er derfor et krav at elever som søker seg til Trøndertun har en viss danseerfaring med seg fra før.

- Det at de skal ha danseerfaring når de kommer hit gjør at vi også vet at vi får et visst nivå på danserne. Og dette gjør at vi kan si ja til slike muligheter som Polen. Vi har rett og slett valgt å definere oss etter en viss standard, forklarer Birgitte.

Tross høye forventninger, så synes Olivia det har vært forfriskende å ta del i den norske folkehøgskole-pedagogikken.

- I hele mitt liv har danselærerne hevet seg over meg. Her på Trøndertun er lærerne nærmere oss og dere behandler oss som likeverdige. Det synes jeg er fint.

Marit og Birgitte mener at dette også er en av grunnene til at så mange av elevene deres gjør suksess i ettertid.

- Vi har fått tilbakemelding om at elever som kommer herfra har en større modenhet og selvstendighet enn mange andre. Det tror jeg er fordi vi tar dem så på alvor, og om at folkehøgskole-pedagogikken bidrar til å skape selvstendige og selvtenkende mennesker, forklarer Marit.

Mange blir profesjonelle

Fremover skal koreografien «Shelter»

vises frem for både lokalbefolkning og familie. Forberedelser til danse-auditioner blir også et stort fokus. På nyåret kommer mange av de internasjonale danseskolene for å vurdere elever fra Trøndertun.

- Det er også tanken bak linjen. Vi veileder og hjelper dem med å forberede seg, så de er så klare som mulig til opptaksprøven. Det er mange som har gått fra oss og blitt profesjonelle. Vi har Trøndertun-dansere overalt, sier Marit.

For å lykkes som danser må du ha både god teknikk og lidenskap for det du gjør. For Olivia faller dette naturlig.

- I dans kan jeg uttrykke meg uten å bli dømt av andre. Når jeg danser så tenker jeg ikke på noe som skjer utenfor. Det er meg, min egen kropp og bevegelse. Og når jeg danser så stilner tankene i hodet, forklarer hun entusiastisk.

- Når du blander teknikk med lidenskap så blir det dansekunst

Birgitte og Marit sier at Olivia definitivt har det som trengs for å lykkes.

- Hun er en uttrykksfull danser. Når hun danser så er hun bare der, og det ser vi. Det er også en ærlighet over dansen hennes, samtidig som teknikken er sterk. Men det jeg kjenner mest på er at tilstedeværelsen hennes er så sterk, og at dette er så selvfølgelig for henne, skryter Marit.

- Ja, når du blander teknikk med lidenskap så blir det dansekunst, legger Birgitte til.

Olivia tar seg til hjertet og nikker til takk.

- Jeg synes det er mer gøy å se på folk uten teknikk, men som danser med hjertet. Og alle som har søkt seg plass akkurat her valgte det fordi de virkelig vil danse, svarer hun.

- Dette var det beste året i mitt liv

- Hva betyr det for Trøndertun å få internasjonale elever hit?

- For det første er det spennende å høre hvordan de i det hele tatt finner oss. Og det er berikende fordi Olivia har med seg noe annerledes. Det handler om en slags selvsikkerhet og selvfølgelighet, som

nordmenn kanskje ikke alltid har, sier Birgitte.

Olivia smiler bredt til de to damene, og takker igjen. For henne er dans lidenskap, selv om hun ikke vet om hun skal bli profesjonell.

- Men jeg drømmer om å ha et eget dansestudio, og jeg vil gjerne bli danselærer. Neste år skal jeg begynne på college i USA og da skal jeg ta dobbel bachelor i dans og medisin samtidig. Jeg har mye tid og er åpen for «whatever», sier hun blidt.

Her og nå er det likevel Trøndertun og dans som er fokus. Og å finpusse norsken til sommerens prosjekt.

- Da skal jeg tilbake på norsk-camp, denne gangen som leder. Og da skal jeg fortelle alle at dette var det beste året i mitt liv og at folk må dra til Trøndertun!

Birgitte gliser, tydelig fornøyd over gratisreklamen. Så legger hun til:

- Husk å tipse dem om breddegraden!

tronderbladet@tronderbladet.no
72 87 83 70

Olivia Lovrich reiste helt fra Alaska til Trøndertun, for å kombinere sin lidenskap for norsk og dans. Foto: Yvonne Eliassen